

patitur, permanet, tanquam aliquod ens, & aliqua existens substantia. At verò corpus, minùs est substantia, quàm superficies: & superficies, quàm linea & linea, quàm vnitas, & punctum. His enim corpus definitur. Et hæc quidem videntur posse sine corpore esse, corpus verò absque his impossibile esse. Quare plures quidem, & antiquiores, substantiam quidem, & ens, putabant esse corpus, cætera verò huius passiones: vt & principia corporum, entium essent principia: posteriores verò, & illis sapientiores habiti, numeros. Quæmadmodum itaque diximus, si hæc non sunt substantiæ, nulla substantia, nec aliquod ens omnino est. Quæ enim eis accidunt, non conuenit entia nominare. At si hoc idem conceditur quòd, longitudines, & puncta magis, quàm corpora, substantiæ sint, at qualia corpora hæc sint, non videmus, (in sensibilibus nanque impossibile est esse) non erit profectò vlla substantia. Item, videntur hæc omnia, dimensiones corporis esse, hoc quidem ad latitudinem, hoc verò ad profunditatem, illud verò ad longitudinem. Et adhæc, similiter inest in solido quæcunque figura. Quare si nec in lapide Mercurius, nec in cubo dimidium cubi, sic vt determinatum, ergo nec superficies. Nam si quæcunque, & ea profectò sūt, quæ dimidium determinat. Eadem autem ratio & de linea, puncto, & vnitate est. Quare si corpus maximè substantia est, hæc autem corpore magis, hæc verò non sint, neque substantiæ quædam sint, fugiet nos profectò quidnam sit ens, quæve entium substantia est. Ad hæc enim, quæ dicta sunt, etiam quæ circa generationem & corruptionem, accidunt inconuenientia. Videtur enim substantia, cum antè non sit, nunc sit, aut cum antè sit, postea non, hæc pati, fieri scilicet, atque corrumpi. At puncta, lineas, & superficies, neque fieri, neque corrumpi contingit, cum quandoque sint, quandoque verò non sint. Cum enim tangant, aut diuidantur corpora, quandoque vna, cum simul tangunt, quandoque duæ, cum diuidantur, fiunt. Quare neque iam compositis sunt, sed corruptæ sunt, & diuisis sunt, cum antea non essent. Punctum nanque indiuisibile, non est diuisum in duo. Cæterum si generantur, & corrumpuntur, ex aliquo fiunt. Similiter autem se habet & circa nunc quod est in tempore: nec hoc enim contingit generari, & corrumpi, sed tamen aliud esse semper

A καὶ αὐτὴ τῆς γραμμῆς, καὶ αὐτὴ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς. τούτοις γὰρ ὄρεσται τὸ σῶμα καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ σώματος ἐνδέχεται δοκεῖν εἶναι, τὸ δὲ σῶμα αἰεὶ πύτων εἶναι ἀδιώκτων. διότι οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ πρότερον πλὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὄν ὄντο σῶμα εἶναι, πάλαι δὲ τοῦτου πάθη ὡς καὶ τὰς ἀρχαίς τὰς σωματικαῖς, τῶν ὄντων εἶναι ἀρχαί, οἱ δὲ ὕστερον καὶ σοφώτεροι πύτων εἶναι δόξαντες, ἀειδιμαίς. καθεύδον οὐκ εἴπαμεν, εἰ μὴ εἰσιν οὐσία ταῦτα, ὅπως οὐδεμία ὄντων οὐσία, οὐδὲ ὄν οὐδέν. οὐ γὰρ διὰ τὰ γε συμβεβηκότα πύτοις, ἕξιν ὄντα καλεῖν. δηγὰ μὲν εἰ πῦτο ὁμολογεῖται, ὅτι μὲλλον ὄν οὐσία τὰ μῆκη τῶν σωματικῶν καὶ αἱ στιγμῆς ταῦτα δὲ μὴ ὄρεσται πύτων αἰεὶ εἶναι σωματικῶν (εἰ γὰρ τοῖς ἀδητοῖς ἀδιώκτων εἶναι) ἢ αἰεὶ ὄντα οὐδεμία. ἐπὶ φαίνεται

C ταῦτα πάντα διαμέτρει ὄντα πῦ σώματος, τὸ μὲν εἰς πλάτος, τὸ δὲ εἰς βῆθος, τὸ δὲ εἰς μήκος. πρὸς δὲ τούτοις ὁμοίως ἔνδεον ἐν τῷ περιῶ ὅποιον οὐδὲ ὄρεσται. ὡς εἰ μή τι ἐν τῷ λίθῳ ἐρημῆς, οὐδὲ τὸ ἡμισυ τῷ κύβου ἐν τῷ κύβῳ οὕτως ὡς ἀφωρεσμένον, ἢ ἀπὸ οὐδὲ ὄρεσται. εἰ γὰρ ὅποιον οὐδὲ καὶ αὐτὴ αὐτῷ ἢ ἀφορίζουσι τὸ ἡμισυ. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ὅτι γραμμῆς καὶ ὅτι στιγμῆς καὶ μονάδος. ὡς εἰ μέγιστα μὲν οὐσία τὸ σῶμα, πύτου δὲ μὲλλον ταῦτα, μὴ ὄντα δὲ πάντα μὴ δὲ οὐσία πνέει, διαφύεται τὸ ὄν, καὶ τῆς ἢ οὐσία τῶν ὄντων. πρὸς γὰρ τοῖς εἰρημῶσι, καὶ τὰ πῦτα πλὴν γίνονται καὶ πλὴν φθορῶν συμβαίνει ἀλογα. δοκεῖ μὲν γὰρ ἢ οὐσία μὴ οὐσαι πρότερον, νῦν εἶναι, ἢ πρότερον οὐσαι, ὕστερον μὴ μὲν πῦτο γίνονται καὶ φθίρονται ταῦτα

E πῦτα τὰς στιγμῆς καὶ τὰς γραμμάς, καὶ τὰς ἀπικνεῖας, ἢ ἐνδέχεται οὐτε γίνονται οὐτε φθίρονται, ὅτε μὲν οὐσαι, ὅτε δὲ ἢ οὐσαι. ὅταν γὰρ ἀπικνεῖται ἢ διαρῆται τὰ σώματα ἄμα, ὅτε μὲν μία ἀπικνεῖται, ὅτε δὲ δύο διαρῆται γίνονται. ὡς οὐτε συγκνεῖται ὄντα, ἀλλ' ἐφθορεται, διαρῆται τὰ εἰσιν αἱ πρότερον ἢ οὐσαι. οὐ γὰρ διὰ ἢ ἀδιώκτος στιγμῆς, διαρῆται εἰς δύο εἰτε γίνονται καὶ φθίρονται, ἢ ἐκ πνοῆς γίνονται. παραπλησίως δὲ καὶ πῦτα τὸ νῦν, τὸ ἐν τῷ χρόνῳ. εἰ δὲ γὰρ πῦτο ἐνδέχεται γίνονται καὶ φθίρονται. ἀλλ' ὁμοίως ἔτερον δοκεῖ αἰεὶ εἶναι, ἢ οὐσία τῆς οὐσίας.

videtur, cum non substantia aliqua sit